

ven af 1876 om Hærens Forsyning med Heste og Vogne. Saadanne Byrder maa Befolkningen bære, naar Lovgivningsmagten bestemmer det, og den har altsaa tidligere bestemt det paa dette Omraade, og Befolkningen maa bære dem, fordi det gælder Retsnettet til Landets Velfærd.

Ligesom den ærede Ordfører for Regeringspartiet (Carl Hansen) tror ogsaa jeg, at dette Lovforslag bør være Genstand for Udvalgsbehandling, men jeg tror rigtignok, at Hensigten fra den højtærede Ministers Side, og jeg haaber ogsaa fra dette Ting's Side, med Udvalgsbehandlingen vil være, at det skal være en velvillig Behandling, og tillige, at det skal være en hurtig Behandling. Hvis dette er Tilfældet, vil jeg meget gerne yde min Medvirken dertil, og jeg vil under alle Omstændigheder anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen):

Hensigten med det foreliggende Lovforslag er at tilvejebringe en Lov, der er brugelig og i Overensstemmelse med den nugældende Hærorfning. Det kan jo ikke siges, at den Lov, vi nu har om dette Emne, Loven af 15. Juni 1876, passer til de nuværende Forhold. Jeg takker derfor det ærede Medlem, der først havde Ordet, det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen), for den Velvillie, hvormed han omtalte det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlems Udtalelser lover jo godt for, at denne Sag saa hurtigt som muligt vil blive bragt til en endelig Ordning. Derimod finder jeg ikke Anledning til at takke det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klansen) for den Tilslutning, han gav det foreliggende Lovforslag, men det har det ærede Medlem vist heller ikke gjort Regning paa. Det ærede Medlem mente, at det vilde blive besværligt for Hesteejerne, naar denne Lov gennemførtes, mere besværligt end efter den nugældende Lov af 1876. Ja, det følger af sig selv, at de Foranstaltninger, der skal foretages i Tilfælde af Mobilisering er generende baade for den ene og den anden Part; det er generende for Hesteejerne og generende for Befolkningen i mange Maader. Men den Slags Foran-

staltninger, som er nødvendige, maa jo træffes, hvad enten de kan siges at være generende eller ej. Det ærede Medlem beklagede sig over, at man ifølge Forslaget vil kunne idømme vedkommende Ejere Bøder for Forsømmelser, men det kan man ogsaa efter den gældende Lovs § 8. Det, der interesserede mig mest i det ærede Medlems Udtalelser, var, at han saa stærkt og gentagende slog paa, at nu skulde vi have Ro om Forsvarssagen, det var den bedst tjent med. Ja, men er der Urostiftere paa det Felt, synes jeg, at det ærede Medlem ikke kan sige sig fri for at være mellem dem. Hvert Aar har jeg hørt det ærede Medlem staa op og kritisere snart det ene, snart det andet Spørgsmaal vedrørende militære Forhold. Det skulde glæde mig, om det ærede Medlems Tale i Dag er Indledningen til, at der falder mere Ro over det ærede Medlem overfor denne Sag. Jeg skal selvfølgelig saa gøre, hvad jeg kan, for, at det ærede Medlem ikke skal vækkes af denne Ro.

Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) mente, at dette Lovforslag skulde have været fremsat samtidig med Forslagene om Hærorfningen af 1909. Jeg mener, at Lovforslaget netop er paa sin Plads nu, da Garnisonsordningen er truffet, da man ved, hvor de forskellige Garnisonssteder og Mobiliseringssteder bliver i de forskellige Landsdele. Thi det er jo Meningen, at de Heste og Vogne, der bruges under Mobilisering, skal udskrives i den nærmeste Omegn af de Steder, hvor der er Garnison, og hvor der skal foretages Mobilisering, for ikke at gøre den hele Foranstaltning for dyr. Man kan ikke benytte den gældende Lov og udskrive Heste og Vogne i Krigsberedskab fra alle Landsdele paa den ligelige Maade, hvorpaa Udskrivningen er fordelt efter den gældende Lov. Det er af mange Grunde upraktisk, og det vil være umuligt at iværksætte det. Fremtidig vil man i Fredstid udpege de Heste og Vogne, der skal benyttes, og de skal ligeledes i Fredstid vurderes af de Myndigheder, der faar med denne Vurdering at gøre. Det fremmer den hele Ordning bedst. Det vil være ugørligt, hvis man